

BİR KƏLMƏ SÖZ

Deyirəm, vətənim unutmaz məni,
Xalqın ürəyində döyünərəm mən.
Bircə kəlmə sözüm qalsa dünyada,
O bircə kəlməylə öyünərəm mən.

“Həyat” da, “ölüm” də bircə kəlmədir,
Amma mənaları dərin. Dərin.
Bir yeni fikirlə, bir yeni sözlə,
Əbədiyyət olar tarixdə yerin.

“Azadlıq” sözü də bircə kəlmədir,
Varmı bu dünyada ona bərabər.
O bir afətdir ki, onun yolunda,
Ömrü qurban vermiş neçə oğul, ər.

“Vətən” də, “Qürbət” də bircə kəlmədir,
Vətəndən müqəddəs bir mənə varmı?!
İnsan vətənindən ayrı düşməyi,
Qürbətdə ölməyi arzulayarmı?!

Yoxsa məhəbbəti unutmuşam mən,
Həyatın mənası odur bəlkə də,
Nə bir ot göyərər, nə ağac bitər
Bəlkə viran qalar onsuz ölkə də.

“Ana” müqəddəsdür, uludur adı,
Tapınar, ibadət edərik ona.
Ana – övladının bir cüt qanadı,
Həyata nur saçan anadır, ana.

Deyirəm Vətənim unutmaz məni,
Xalqın ürəyində döyünərəm mən.
Bircə kəlmə sözüm qalsa dünyada,
O bircə kəlməylə öyünərəm mən.

AYRILIQ

Aşıq Hüseyn Cavana nəzirə

Mən ki doymamışdım heç vüsalından,
Mənə zülm elədi yaman ayrılıq.
Nə olardı bir gün durub yuxudan,
Görəydim ki, olub yalan ayrılıq...

Biz ki, bir ruh idik iki bədəndə,
O gülüb-sevinsə gülərdim mən də.
Vüsalın bülbülü uçub gedəndə,
Daş kimi qəlbimdə qalan ayrılıq.

Kim qıydı dostların bahar elinə?
Mehriban sözünə, şirin dilinə.
Cananın sazını alıb əlinə,
Əğyar mizrabıyla çalan ayrılıq.

Mən görəndə orda yaz səhəriydi,
Xoş nəfəs baharın küləkləriydi.
Açılan ağ badam çiçəkləriydi,
İndi onlardımı solan, ayrılıq!

Gün çıxar, dağların əriyər qarı,
Pozulmaz dostların əhdi, ilqarı.
Keçər ürək dərdi, könül qübarı,
Gəl etmə meydanda cövlan, ayrılıq!

BAHAR NƏĞMƏSİ

Yaşıllanır çöllər, oyanır torpaq,
Bəzənir gəlintək hər dərə, hər dağ,
Ruhuma bir adət olur çırpınmaq.
Məhəbbətim səndə, könlüm səndədir,
Bahar nə nazəndə, nə nazəndədir.

Gah yoluna çıxdım, gah yola saldım,
Gah intizar çəkdim, həsrətdə qaldım.
Qışda sorağını uzaqdan aldım,
Dedim əmanətim, eşqim səndədir,
Bahar nə nazəndə, nə nazəndədir.

Xoş nəğmələr qoşdum sənin adına,
Saf bir nəfəs kimi çatdın dadıma.
Bir həzin axşamda düşsəm yadına
Bil ki, məhəbbətim, könlüm səndədir,
Bahar nə nazəndə, nə nazəndədir.

NEYLƏYİM

Ala gözlüm, səndən ayrı gecələr,
Bir il kimi uzun olur, neyləyim?
Bağçamızda qızıl güllər hər səhər,
Tezdən açır, vaxtsız solur, neyləyim?

Nərgizlərin gözü yaşla dolanda,
Bənövşələr baxıb qəmgin olanda.
Qərənfilin gözü yolda qalanda,
Yasəmənələr saçını yolur, neyləyim?

Əsən rüzgarın da yoxdur vəfası,
Düşmüşdür başına özgə sevdası.
Lalənin cırılıb qəmdən yaxası,
Saçları pərişan olur, neyləyim?

Bəlkə tez gələsən, əlac verəsən,
Sünbülün saçını yığıb hörəsən.
Əlvən çiçəkləri özün dərəsən,
Gözləri yollarda qalır, neyləyim?

Çəkir çiçəklərin gözü intizar,
Ayrılıqdan betər dünyada nə var?
Bu bahar axşamı səni bax, Nigar,
Həzin-həzin yada salır, neyləyim?

DAĞLARI DUMAN ALANDA

Dağları duman alanda,
Gözüm yollarda qalanda,
Yadıma sən düşəndə,
Gül yanağım solmasınmı?

Əsən yellər, əsən yellər,
Sevgilimdən mənə xəbər.
Solanda narın çiçəklər,
Gözüm yaşla dolmasınmı?

Bu yerlərdən keçməz oldum,
Dost, düşməni seçməz oldum.
Eşqimə and içməz oldum,
Könlüm xarab olmasınmı?

NƏĞMƏ

Çox incitdi yar könlümü,
Etdi tar-mar könlümü.
Hicrandan qurtar könlümü,
Aman gözəl, aman gözəl!

Gözüm, könlüm intizarda,
Niyə məni qoydun darda?
Yara zülm edərmə yar da?
Aman gözəl, aman gözəl!

Göylər salmış ağ bir çadır,
Dünya qocadan qocadır.
Hicran dağı nə ucadır,
Aman gözəl, aman gözəl!

* * *

Sevən könlüm ah eylədi,
Sevdi nə günah eylədi,
Sirrini dağa söylədi.
Dedi dağlara-dağlara,
Dedi dağlara-dağlara.

Bahar çağı açdı güllər,
Dağıldı yasəmən tellər.
Oxudu şipşirin dillər,
Dedi dağlara-dağlara.

Dağ döşü lalədən yandı,
Sarı sünbül dalğalandı.
Dəli könlüm səni andı,
Dedi dağlara-dağlara.
Dedi dağlara-dağlara.

GÜNƏŞDƏN GƏNCLİK İSTƏDİM

Günəşdən gənclik istədim,
Dənizdən coşqun həvəs.
Meşədən dinclik istədim,
Quşlardan iti qanad.
Yarpaqdan çətir istədim,
Ömürdən coşqun həyat.
Dağdan əzəmət istədim,
İnsanlardan məhəbbət.
Nə istədim, nə istədim –
Verdi mənə təbiət.